

MAJA BOGDANOVIĆ I DANIJEL ROLAND SA SIMFONIJSKIM ORKESTROM RTS I MAESTROM BOJANOM SUĐIĆEM

Na poslednjem koncertu u 2022. godini Simfonijski orkestar RTS nastupa sa vrhunskim solistima - violončelistkinjom Majom Bogdanović i violinistom Danijelom Rolandom. Na programu je Sen-Sansov *Koncert za violončelo br. 1*, koji su kompozitori Dmitrij Šostakovič i Sergej Rahmanjinov, nazvali najznačajnijim delom za violončelo koje je do tada uopšte i komponovano. Iz opusa tog autora biće izvedena i jednostavačna kompozicija *La muse et le poete, op. 132*, komponovana kao dupli koncert za violinu i violončelo, koji je sam kompozitor opisao kao „razgovor između dva instrumenta umesto debate dva virtuozu“. Na kraju koncerta publika će biti u prilici da čuje *Simfoniju u d-mollu* Sezara Franka, remek-delo romantičarske simfonijske muzike, kome su savremenici zamerili to što je da predstavljalo prodor nemačkog stila u francusku muziku romantizma.

Koncert će biti održan 21. decembra, u 20 časova, u Velikoj dvorani Kolarčeve zadužbine. Dirigovaće maestro Bojan Sudić.

Maja Bogdanović, violončelistkinja, rođena u Beogradu, diplomirala je na „Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris“, gde je završila i postdiplomske studije (M. Štraus). Studirala je i kamernu muziku (I. Golan i P. L. Ejmar). Usavršavala se na „Universität der Künste“ u Berlinu (J.P.Majnc), kao i kod B. Grinhaus, A. Gerharta i H. Šifa. Posle debija u dvorani „Carnegie’s Weill Hall“, prepoznata je kao jedna od vodećih violončelistkinja današnjice. Nastupala je sa mnogim značajnim orkestrima, među kojima su „Tonhalle orkestar“ iz Ciriha, Tokijska filharmonija, Simfonijski orkestar „Minas Žerais“, Minhenski kamerni orkestar, Beogradska filharmonija, Berlinski simfonijski orkestar i Simfonijski orkestar Radio Slovenije.

U Americi je debitovala na „Grand Teton“ muzičkom festivalu (2017). Čest je gost na vodećim festivalima kamernе muzike, gde je nastupala sa mnogim istaknutim umetnicima, kao što su M. Argerić, J. Bašmet, Dž. Rahlin, N. Radulović i drugi.

Posebnu pažnju posvećuje savremenoj muzici. Premijerno je izvela dela mnogih kompozitora, među kojima su S. Gubajdulina, K. Penderecki, B. Jusupov, N. Bogojević, I. Žebeljan i drugi.

Laureat je brojnih međunarodnih takmičenja, među kojima se izdvajaju „Aldo Parisot“ u Južnoj Koreji, druga nagrada i Specijalna nagrada publike na „Gaspar Cassado International“ takmičenju u Tokiju. Nagrađena je Specijalnom nagradom na „Concours Rostropovich“ u Parizu iste godine.

Kritičari posebno ističu njenu „nesvakidašnju tonsku lepotu“ i interpretativnu zrelost i tehničku sigurnost (Dennis Roonei, „The Strad“), nazivajući je i istinskom umetnicom sa dušom, „čiji drsko ekspresivan zvuk ima mnogo toga da pokaže...“ (New York Concert Review).

Danijel Roland, violina, rođen je u Londonu, gde je započeo svoje školovanje, koje je nastavio u Holandiji. Na svetskoj umetničkoj sceni pozicionirao se kao harizmatični i avanturistički izvođač, sa veoma širokim repertoarom, koji obihvata dela od Betovena i Bramsa do Elgara, Korngolda, Prokofjeva, Fostera, Milanova i Borejkova, koja je izveo sa najeminentnijim orkestarskim ansamblima. Sarađivao je i sa istaknutim dirigentima, kao što su Lorens Foster, Entoni Hermus, Rosen Milanov i drugi.

Zagovornik je promocije muzike savremenih kompozitora, posebno dela Vasksa, Lindberga, Glasa i drugih. Godine 2017. premijerno je izveo i violinski koncert „Tri čudne ljubavi“ Isidore Žebeljan.

Kao pasionirani kamerni muzičar nastupao je sa mnogim fotografija Marko Borgriv eminentnim umetnicima, među kojima su Ivri Gitlis, Hajnc Holiger, Ana Fedorova, Nino Gvetadze, Majkl Kolins, Vladimir Mendelson, Vilard Vajt, Elvis Kostelo i drugi. Često nastupa na svetskim festivalima kamernе muzike. Deo je klavirskog dua sa pijanistkinjom Natašom Kudrickajom i violiončelistkinjom Majom Bogdanović.

Dobitnik je prve nagrade na takmičenju „Oskar Back“ u Amsterdamu (1995) i „Bramsove nagrade“ u Baden-Badenu. Godine 2005. osnovao je „Stift International Music Festival“. Dvanaest godina je bio vođa „Brodski kvarteta“, sa kojim je nastupao po celom svetu i ostvario veliki broj snimaka.

Predaje na „Royal College of Music“ u Londonu. Svira na violini majstora iz Kremone Lorenca Storio- nija, iz 1796. godine.

Bojan Sudić je rođen u Beogradu, gde je završio dirigovanje na Fakultetu muzičke umetnosti. Tokom studiranja postaje i apsolutni pobednik Jugoslovenskog takmičenja muzičkih umetnika u Zagrebu 1989. godine, čime zadobija i stipendiju „Lovro fon Matačić“, koju zbog ratnih dešavanja nije koristio. Usavršavao se kod Otmara Svitnera u Beču i Ilje Musina u Sankt Petersburgu.

Još kao tinejdžer postaje asistent dirigenta u Horu Radio-televizije Beograd, a nekoliko godina kasnije i stalni dirigent Simfonijskog orkestra i Hora Radio- televizije Srbije. Od 2005. do 2021. godine je bio umetnički direktor ovih ansambala, a od iste godine do danas je šef dirigent. Sa Simfonijskim orkestrom I Horu RTS ostvario je brojne nastupe i trajne snimke, negujući široki repertoar od renesanse sve do savremenih i premijernih dela, kojima posvećuje posebnu pažnju.

U karijeri beleži i zvanja izvršnog direktora Muzičke produkcije RTS, rezidencijalnog dirigenta Kraljevske opere u Stokholmu, generalnog muzičkog direktora i šefa dirigenta Beogradske opere, glavnog gostujućeg dirigenta Beogradske filharmonije i UNIMI orkestra iz Milana.

Deceniju dugu saradnju ostvario je sa OFUNAM orkestrom iz Meksika i Crnogorskim simfonijskim orkestrom, a sarađivao je još i sa preko 100 orkestara i horskih ansambala u zemlji i svetu.

Nastupao je sa najvećim solistima današnjice (Najdžel Kenedi, Maksim Vengerov,

Nikolaj Luganski, Nemanja Radulović, Stefan Milenković, Šlomo Minc, Miša Majski, Vadim Rjepin, Dmitri Baškurov, Nikolai Petrov, Denis Macujev, Placido Domingo, Anđela Georgiju, Željko Lučić, Ivo Pogorelić).

Od 2006. godine postaje profesor dirigovanja i orkestra na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu. Deluje i kao umetnički direktor muzičkih festivala (BEMUS, Budva Grad teatar, Barski ljetopis).

Dobitnik je najznačajnijih domaćih nagrada i priznanja.

Simfonijski orkestar RTS jedan je od najreprezentativnijih orkestarskih ansambala u Srbiji. Osnovan 1937. godine, u okviru Radio Beograda, od samih početaka imao je profilisane umetničke pravce delovanja, usmerene ka afirmisanju i negovanju nacionalne muzičke baštine, ali i kapitalnih dela svetske literature.

Ovakva programska politika, koju je utemeljio prvi dirigent, Mihajlo Vukdragović, zadržana je i tokom više od osam decenija duge izvođačke prakse, koju su svojim radom obeležili šefovi-dirigenti Mladen Jagušt, Vančo Čavdarski i Bojan Suđić, koji je od 2005. pa do danas njegov šef - dirigent.

Kroz istoriju, saradnju sa orkestrom su ostvarili najznačajniji domaći i inostrani umetnici, solisti i dirigenti. Nastupao je na svim značajnim festivalima u Jugoslaviji i Srbiji, a ostvario je i uspešne turneje po Evropi, Africi i Aziji. U Zvučnom arhivu Radio Beograda trajno je arhivirano više stotina snimaka, od kojih su mnogi objavljeni na nekoliko desetina nosača zvuka.

Za velike uspehe u kulturnoj i umetničkoj misiji Simfonijski orkestar RTS je dobitnik brojnih značajnih umetničkih i državnih nagrada i priznanja.

Simfonijski orkestar RTS danas je moderni ansambl, koji deluje u okviru Muzičke produkcije RTS, i prati svetske tendencije u interpretaciji muzike. Njegov repertoar obuhvata značajna simfonijska, koncertna i vokalno-instrumentalna dela domaće i inostrane literature, kao i muzika popularnih žanrova. Aktivno je prisutan na koncertnim podijumima, u medijima i u okviru značajnih društvenih događaja, pozicionirajući se kao prestižni izvođački aparat spreman za najviše umetničke domete.